

SOKOLSKÝ VĚSTNÍK

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA "SOKOL" V SYDNEY

Číslo: 20.

Prosinec 1958.

NA PŘELOMU SOKOLSKÉHO ROKU

Účast šedesátidevíti bratrů a sester a dvou hostů na VIII. řádné valné hromadě "Tělocvičné jednoty Sokol Sydney", konané dne 12. prosince 1958 v Saint John's Church - Hall, Paddington, je radostným a povzbuzujícím důkazem o neobyčejném a živém zájmu, který členstvo projevuje ve věcech řízení osudu naší sokolské jednoty.

Dnes už, blaho jednoty není záležitostí jen několika málo bratrů a sester, kteří si vzali toto za své, jak tomu bylo ještě před půldruhým rokem nebo dokonce v letech předěšlých, ale prospěch a vzrůst naší sokolské jednoty staly se dnes cílem více než dvou set členů, kteří prokázali odhodlanost zúčastnit se

na příště budovatelské práce sokolské jako jednotlivý celek a podílet se také na zodpovědnosti z jejich rozhodnutí plynoucích.

Tyto skutečnosti, podtržené celkovou číslicí jednadsmdesáti přítomných na valné hromadě, byly mimo jiných potěšujících úkazů, hlavními klady tohoto shromáždění. Neboť nám dokazují, že zájem členstva o Sokol Sydney je plně probuzen, že zájem členstva nekončí jen účastí v tělocvičné či pouhou účastí na některém sokolském podniku, ale že chce cílevědomě a uvědoměle spolupracovat na širokém a na dlouhou dobu nevyčerpatelném poli správně - organizačním a v neposlední řadě na věčném poli ideologickém.

A těší-li nás příkladné porozumění a uvědomění našeho členstva, nezapomínejme na stovky ba tisíce dosud neregistrovaných Sokolů v Sydney z jejichž řad se také rekrutujeme my, a kteří jako my včera nebyli známi jim, nejsou známi nám ještě dnes, ale kteří se jistě postupně přihlásí. Já pevně věřím, že přijdou a že rozmnoží naše řady, aby se podíleli na šíření sokolské myšlenky v Australii tak, jak tomu bylo v druhé polovině minulého století v Americe.

Dnes více než kdy jindy, dívám se s důvěrou do blízké budoucnosti a věřím, že výbor jednoty, jehož nové složení najdete v pravidelných zprávách "Ze Skola Sydney" na poslední stránce tohoto Věstníku, bude pokračovat v budovatelském úsilí se stejným horoucím nadšením jako tomu bylo až dosud, a že donese náš sokolský praporek k nejvyšším metám úspěchu.

Nazdar!

Jan Křepela, starosta.

Šťastný
Nový
Rok 1959

DO DALŠÍHO ROKU!

Valnou hromadu 12. prosince sk něil dosud nejúspěšnější období v životě naší mladé sokolské jednoty. Její klidný průběh byl nejen radostným oceněním vykonané práce a ukázkou zdravého sokolského ducha a pevných základů, na kterých nyní stojí vítězství sokolské myšlenky v této vzdálené části světa. Byl zároveň úspěšným nástupem do dalšího období a v tom je závazek pro všechny funkcionáře a členy Sokola nastat, neklusnout a pracovat pro ještě větší vítězství tělesokolských zásad, které po dobu sto let byly hybnou pákou a základem celého našeho národního života.

A nejjednodušší cestou a nejjistější zárukou tohoto vítězství a zdravého růstu jest cvičení. Je osvědčenou zkušeností, že nejlepšími Sokoli a lidmi stali se ti, kteří prošli tělocvičnou. Duch sokolské tělocvičny jako nejvlastnějšího sokolského výchovného prostředí, zanechává v každém člověku hluboké stopy, zejména u těch, kteří od svých dětinských let navštěvovali sokolská cvičení a čerpali výchovné vlastnosti zásad Tyršových a Fügnerových. Mladý hoch a děvče, vyrůstající pod pevným vedením svých cvičitelů v sokolských družstvech jednoty, naučí se spatřovati ve svých družích bratry sobě rovné bez jakýchkoliv náboženských, hospodářských a společenských rozdílů. Zvyká si na dobrovolnou službu, uvědomuje si, že je jen malou částkou velkého národního celku, v jehož službách stojí a o jehož prospěch musí ze všech sil dbáti. Roste ve zdravého, silného a zásadového jedince se správným postojem k lidskému životu a dění, jakého potřebuje každá lidská společnost a každý národ.

Podají-li se nám nejen udržet, ale i zdokonalit a prohloubit toto zdravé sokolské prostředí tělocvičny, udržíme a vytvoříme něco, co nám usnadní splnit všechny sokolské a národní úkoly, které zvláště zde v cizině ve vztahu k nyní trpčícímu domovu musí být plněny, nemá-li zahynout to, co činí národ národem a dobro dobrem. A nám se to podaří!

Dr. B. Miki, náčelník.

ooooo

HRANICE ČESKOSLOVENSKA.

Karel Kapoun

Tolikrát přešli ji emigranti,
 Tolikrát přešli ji - bosí dranti,
 Tolikrát přešly ji mravy světoběžné,
 Tolikrát přešly ji polem větry rezné,
 Tolikrát přešly ji věčné vody řek,
 Tolikrát přešli ji laň a koloušek,
 Tolikrát přešli jsme ji také my,
 Když zvábilo nás moře s palmami,
 Tolikrát, tolikrát - a teď mě bolí
 jak tříška dědičná a nepovolí,
 tolikrát, tolikrát - a teď mi nedá spát,
 tolikrát, tolikrát - a budu u ní stát,
 a kdybych nyní městem cizím šel,
 já vrátil bych se sem, sem na dostřel.

Český podzim 1938.

CO MUSÍME VĚDĚT.
(pokračování)

V našem národním životě projevil se nejprve prvky kulturní založením České akademie pro vědy, slovesnost a umění. Tento směr byl sledován i Sokolstvem, pro něž byl při předsednictvu založen tak zvaný "Fond přednáškový" jímž mělo býti umožněno vysílání řečníků do venkovských jednot. Základ k němu dal starosta dr. Jan Podlipný věnováním veliké částky 100 zl. Tyto snahy projevil se také účastí Sokolstva na výstavě, neboť Obec sokolská se rozhodla vybudovati tu svůj vlastní pavilon.

Po stránce politické došlo k významné události, když se strana staročeská pokusila dohodnouti s rakouskou vládou tak zvanými "punktacemi". Jejich obsah zdál se býti národu i straně mladočeské tak nepřijatelný, že vzbudil pravou bouři odporu. V následujících volbách provedených v roce 1891 byla strana staročeská téměř úplně smetena a do říšské rady byli zvoleni poslanci mladočeští.

Ke konci roku 1890 resignoval na členství v předsednictvu ČOS dr. Bohuš Rieger. Sem také spadají první kroky k z a l o ž e n í p r v n í h o j í z d n í h o o d b o r u s o k o l s k é h o při Sokole Pražském, což se uskutečnilo v dubnu roku 1891 zejména úsilím Jindřicha Reogra; který se také stal jeho prvním náčelníkem. Akademický malíř František Ženíšek nakreslil odboru kroj, který se však nevězil.

Konečně nutno vzpomenouti i toho, že v létě roku 1890 uspořádal Sokol Kolín p r v n í z á v o d v a n t i c k é m p ť t i b o j i u nás; byl to počátek české lehké atletiky. Je přirozeno, že rok 1891 byl pak dále celý ve z n a m e n í s l e t u a v ý s t a v y . Sletu který se konal po prvé ve dnech 27., 28. a 29. června 1891 se zúčastnilo z 210 jednot na 7 tisíc účastníků, z čehož bylo v slavnostním kroji 5530 a 2473 evičenek. Na sletu evičilo 244 družstev a 47 družstev evičitelských sborů. Závodů se zúčastnilo 13 družstev vyššího a 52 družstev nižšího oddělení, vedle toho ještě 36 členů v závodě prostém a 50 v závodě nářadovém. Slet skončil neslýchaným a neočekávaným ziskem 3427.21 zlatých.

Větší však byl zisk mravní. Myšlenka sokolská nejen že se prohloubila, ale při sletu se také ukázaly některé rozhodující otázky, jež bylo nutno dále řešiti. Byla to především nejednotnost evičebního úboru. Zatím co všechny venkovské župy vystoupily ještě v různých plátěnkách, v nichž se evičilo ještě v dobách Tyršových, Sokolstvo z Prahy, totiž župa Podbělohorská a Středočeská, evičilo v hnědých, přiléhavých (trikotových) spodcích, jež se potom přeměnily ve spodky modré, široké a zcela se vžíly.

Na sletu po prvé bylo užito nově upravených e v i č e n í p o ř a d o v ý c h podle povelů, jež sestavil dr. J. Vaníček. Slet pak měl mocný vliv na zakládání dalších jednot. K sletu složil tehdy mladý český básník J. V. Sládek "Píseň sokolí" na hudbu Karla Richarda Šebora, která začínala slovy: "Kupředu, kupředu, zpátky ni krok" a stala se jednou z hlavních písní sokolských. Slet řídil a průvod vedl Josef Klenka, vedoucím závodů byl Karel Reeger.

Výbor Obec sokolské přijal do svazku Obec župu Husovu a schválil vzorné stanovy jednot sokolských. Po stránce duchovní nutno dodat, že v tomto sletovém roce vydal dr. Josef Scheiner svoje "Dějiny evičení tělesných" (díl I.), Karel Vaníček svůj drobný, populární a později znamenitě rozšířený spis: "Sokolstvo, jeho směr a cíl", který se dočkal mnoha vydání.

Upravil: J. Krepela.

ZPRÁVY FUNKCIONÁŘŮ Z VIII. ŘÁDNÉ VALNÉ HROMADY.Výňatky z uvítání a zprávy starosty:

Sestry a bratři!

Vítám vás srdečně na VIII. řádnou valnou hromadu naší tělocvičné jednoty Sokol Sydney. Zejména srdečně vítám zástupce Ústředí čsl. Sokolstva v zahraničí bratra Vojtěcha Vávru.

Přišli jste, abyste posoudili do jaké míry jsme splnili vaši důvěru a očekávání. My sami můžeme se omezit jen na věcné a celkem stručné shrnutí naší činnosti a práce v Sokole, které bylo víc než 1000. Výsledky jsou vám většinou známy; jednak proto, že jste se sami převážně zúčastňovali sokolské činnosti, jednak proto, že jste byli pravidelně informováni sokolským Věstníkem. Nicméně sledujte bedlivě referáty z naší činnosti, které vám podají příslušní funkcionáři v pořadí uvedeném na pozvánce.

Do funkčního období pro rok 1957 - 1958 jsme šli s programem získat co možná nejvíce nových členů a tak položit silné, pevné a trvalé základy pro existenci naší jednoty. To se nám podařilo. Naše jednota vzrostla o téměř 150 členů z nichž valná část je činná v tělocvičně.....

Máme několik problémů, které zabereu ještě nějaký čas než se vyřeší. Je to hlavně otázka cvičebního prostoru a nedostatek cvičebního nářadí a naprosto nedostačující čas, který za daných okolností můžeme věnovat cvičení. Jak je vám známo, cvičí se jen jednou týdně, ačkoliv by bylo zapotřebí věnovat cvičení více času. Toto je však velmi ošehavá otázka a myslím, že se prozatím budeme muset ještě na nějakou dobu spokojit jedním cvičebním večerem.....

Pokud se týká členů výboru, zejména členů užšího výboru nově bychom prohlásili, že konali svoje povinnosti s elánem tak strhujícím, že nepřeháním řeknu-li, že za mnohé najdete těžkou náhradu.....

Je pravda, že to nebylo vždy snadné se dohodnout. Ale takové už to bývá - a postupem času se ukázalo, že jen bojem lze vytvořit dobrou věc!

.....Bratrství není vždy jen láska. Bratrství mnohdy je jen pojetím stejně smýšlejících osob s přemírou nadšení pro stejnou věc ve kterou věří a pro kterou bojují a pro kterou jsou ochotni nezištně pracovat. Každý se snaží dojít k cíli svým způsobem, svou cestou. Důležité však je, aby konečný cíl byl stejný! A tomu - věřím v našem případě bylo a proto také věřím, že v konečné instanci bratrství je láska, bratrství je porozumění a shovívavost a že to vše dohromady vyvěrá z pramenu pravdy z které je nutno čerpat sílu a příklady k sokolskému dílu kde jedinec neznámá nic avšak celek vše.

..... Mohu vás ujistit, že na každého kdo bude zvolen čeká mnoho práce, tolik, že ji bude muset věnovat valnou část svého soukromého času nejen pro jednou nebo pro dvakrát, ale po dobu celého funkčního období a mnohdy každodenně.

oooOooo

Zpráva jednatele, br. Miroslav Doležal:

Bratři a sestry,

po ročním období předstupuji před vás se zprávou jednatele, to znamená s přehledem administrativních dat, činnosti naší jednoty. Nebudu referovat o ničem jiném, neboť bych tím zasahoval do jiných referátů a tytéž zprávy byste slyšeli dvakrát. Uvítám však, když v průběhu jednání se budete na mne obracet s dotazy, které vám ochotně zodpovím nebo vyhledám

v došlé či odeslané korespondenci.

Za funkční období tohoto výboru jsme měli celkem 11 řádných výbo-
rových schůzí s účastí 90.5% - což naznačuje živý zájem o vedení jedno-
ty; jednu pak schůzi mimořádnou, která schválila doporučení komise o
umístění v soutěži návrhů na náš slavnostní, sokolský prapor.

Členskou schůzi během minulého roku jsme nesvolali s odůvodněním,
že styk výboru s členstvem je pravidelný během cvičebních hodin či ji-
ných sokolských podniků. Členské schůzi snad nejvíce se podobal hromad-
ný sokolský slib, který byl současně ukázkou každotýdenní práce v tělo-
cvičně, která je a zůstává prvořadým zájmem výboru jednoty.

Jako jednatel jsem vykonával korespondenci jednoty. Byl to styk s
Ústředím čl. Sokolstva v zahraničí, se župou Vídeňskou, bratry a ses-
trami v zámoří, po nichž jsme většinou něco chtěli. Tady pak to byl
styk především s Physical Education Departmentem, Sydney Councilem, úra-
zovou pojišťovnou, jednotlivci, bratry a sestrami naší jednoty. V celku
jsem vypravil 188 řádně zanesených dopisů a množství pozvánek na výboro-
vé schůze, sokolský slib, valnou hromadu, jakož i odeslal spoustu tisko-
vin naší jednoty. Doufám, že se mně aspon trochu podařilo rozšířit naše
písemné styky s bratry a sestrami po celém svobodném světě. Nebudu více
rozbírat druh korespondence a její obsah, neboť jsou to většinou rozhod-
nutí, provedená výborem a vyřizovaná jednatelem.

Tím však nekončí práce jednatele. Je ve výboru pro koordinaci jed-
notlivých referátů a pomoci činnovníkům, z čehož vyplývá dost práce, kte-
rá nebývá zahrnována do činnosti jednatele.

Nakonec bych chtěl poděkovat bratrům a sestram výboru, za spolu-
práci a pomoc při vykonávání své činnosti i všemu členstvu za usnadnění
vyřizování agendy, a pomoc při výkonu svého referátu. A opakují, neza-
pomente na dotazy.

Nazdar!

Miroslav Doležal,
jednatel.

oooOooo

Zpráva vzdělavatele, br.H.M.Kabát:

Vzdělavatelská činnost v naší jednotě - když jsem jí byl dne 29.
listopadu loňského roku pověřen - byla vlastně v plenkách.

První moji povinností bylo, dát vzdělavatelské činnosti kostru -
co budeme dělat. Od prvních počátků bylo zřejmo, že největší potíže budou
s dospělými. Jakmile bylo po cvičení muži i ženy z tělocvičny odcházeli
a mně na vzdělavatelské pětiminutovky zbýval houfec věrných a mládež.
Nicméně za uplynulé období bylo 22 proslovů a jeden večer br. náčelník
předvedl světelné obrazy z New Guiney.

Obrátil jsem proto svoji pozornost na mládež. V dorostu systema-
tická výchova selhávala v pondělním cvičení na nedostatku času a míst-
nosti. Podařilo se mi však pomocí sestry, která je moji věrnou spolupra-
cevníci nejen v životě, ale jak vidíte i v Sokole, získat žactvo. První
pokusnou školu s dětmi jsem vedl sám, pak úplně přešla do rukou mé man-
želky a jí vydatně pomáhal br. Červenák, který bohužel odejel do Ameriky.
Jakých úspěchů jsme dosáhli jste viděli na mikulášské besídce. Jak ve
Věstníku, Památníku i v novinářských referátech jsem výchovu žactva pro-
pagoval a její nutnost zdůrazňoval. Do Památníku jsem napsal: Chceme-li
naši jednotu udržet do budoucna zde v Sydney - a to chceme, jinak bychom
tak netoužili po vlastní sokolovně - musíme se starat o naše nástupce -

o naše děti.

Během roku v rámci ideové školy jsem měl 6 přednášek a 25. srpna byl vykonán slavnostní slib 58 nových členů při němž jste mohli pozorovat a cítit největší nadšení všeho členstva pro naši sokolskou věc.

Dbal jsem o výchovu členstva v duchu snášenlivosti, zodpovědnosti vůči celku a čestného, sokolského chování cestou přímou k jednotlivcům.

Vydatnou pomocí v mé vzdělávací práci mi byl náš Věstník, v kterém jsem se snažil nejdříve, aby byl vůbec čten a pak práci výchovnou podtrhovat. Význam Sokolského Věstníku je nedocenitelný a je to úžasná věc. Dnes už jednota žije s Věstníkem. Přestal-li by vycházet, za nedlouho by skončila jednota. Stojí hodně peněz - ale konec konců se nám jinými cestami tento obnos vrací.

Věstník, za jehož obsah jsem byl ve funkci vzdělavatele zodpověden, vycházel pravidelně každý měsíc. Dvakrát o 10 stránkách 2x o čtyřech, jinak pravidelně o šest stranách.

Někdy v srpnu jsem byl pověřen redakcí vzpomínkové publikace na rozvinutí našeho praporu. Památník vyšel - a včas! Sami můžete posoudit jeho úroveň.

Knihovna vzdělávacích pomůcek obsahuje 80 svazků.

H.M. Kabát, vzdělavatel.

oooOooo

Zpráva kronikáře: br.H.M.Kabát.

Kronika není do dnešního dne hotova. Upežnil jsem na to při jedné výborové schůzi, neboť jsem se značně zdržel Památníkem. Čítá dosud 72 popsaných stran a zahrnuje léta od založení jednoty r.1950 do konce roku 1955. Za poslední funkční období bude pořízeno album fotografií činnosti jednoty, které bude součástí kroniky a bude pomůckou pro příští generacím, aby se o naší činnosti nejenom dočetli, ale aby nás i viděli.

oooOooo

Zpráva archiváře: br.H.M.Kabát.

Současně s kronikářstvím byla spojena funkce archiváře. Do archivu jsem zavedl pořádek. Korespondence je složena po raciích v pořadačích a celkem obsahuje 15 kusů podle seznamu.

oooOooo

Zpráva pokladní: br.L. Macháček.

Bratři a sestry.

Skončila naše funkční období.

Byl to vlastně prvý plný rok kdy jednota žila, řekl bych naplno. Na valné hromadě skládali jsme účty za vykonanou práci. Nebylo jí málo, avšak všichni jsme pracovali s nadšením při čemž povzbuzením i odměnou nám bylo vědomí jak jednota vzrůstá a pravý sokolský duch zavládá ve cvičbě. Dnes se můžeme domnívat, že jsme pracovali nejen pectivě, ale i dobře, neb všichni do jednoho z předsednictva byli znovu zvoleni do nového výboru a velká většina ve stejných funkcích. Jsem jist, že žádný z nás nepovolí a plně věřím, že v tomto údobí dosáhneme ještě větších úspěchů. Já z funkce pokladníka mám na mysli v neposlední řadě úspěch finanční. Není tajemstvím jaké máme plány do budoucna a proto si budeme muset značnou část potřebných peněz vydělat. V uplynulém období cel-

nové naše vydání obnášelo částku $\text{Kč } 1843.11.10$. Obnos vpravdě značný, přesto, že ve 220ti výdajových položkách jsou obsaženy pouze výdaje, jež byly nezbytné. Ve své pokladni zprávě podal jsem podrobný rozpis jak příjmových tak i výdajových položek. K mé radosti mohu konstatovati, že do nového období se mnohé velké položky nemusí opakovati a na mnohých jiných budeme umět po zkušenostech ještě ušetřiti. Mám oprávněnou víru, že moje konečná pokladni zpráva na konci tohoto období bude radostnější než poslední.

Máme více jak třináásobný počet členů, než kolik bylo přítomno na valné hromadě a proto předávám úhrný přehled o našem hospodaření. Příjmových položek bylo 270 a výdajových 220. Z toho vyplývá, že zde nemohu podati podrobný rozpis, avšak z uzávěrky si můžeme učiniti jasný přehled

Celkový příjem činil	$\text{Kč } 2183.18.8$
Celkové vydání	$\text{Kč } 1843.11.10$
Naše aktiva	$\text{Kč } 340.6.10$

Do aktiv pak můžeme ještě počítat: zakoupené cvičicí pamůcky a jiný inventář, zásoby nepoužitých dekorací a nap je v ceně $\text{Kč } 36/-/-$.

Příjem sestával z příspěvků a darů v obnose $\text{Kč } 239.2.6$. Dále z výnosů několika sekulských podniků. Pro zajímavost uvádím několik číslic týkajících se vydání: Jenam za pronájem salu při zábavách a za hudbu jsme zaplatili $\text{Kč } 560.7.9$. Za jednateleku agendu a Věstník byl vydáno $\text{Kč } 188.19.01/2$ a za úrazové pojištění cvičicímho členstvo $\text{Kč } 52/-/-$.

Předvídaná vydání pro příští rok jsou $\text{Kč } 350/-/-$ avšak nepředvídaná mohou býti nejméně ještě tak vysoká, zejména budeme-li nuceni zakoupit cvičební nářadí. Abychom byli schopni všech našich závazků dostáti potřebujeme nezbytně vaší pomoci a pomoci široké československé veřejnosti. Prosím vás přijďte opět v tomto roce na naše předání. Nejen, že se pobavíte, ale současně tím podpoříte dobrou věc. Členové nám hodně pomohou, zaplatí-li včas členské příspěvky za minulé období a za správní rok 1959. Členský příspěvek dvanácti šilinků zůstal nezměněn.

Zvláštní dík patří před ukončením mé zprávy cvičicím bratrům a sestram za dobrovolné dary na úhradu cvičebny. Za loňský rok bylo vybráno $\text{Kč } 89.4.8$.

L. Macháček,
pokladník.

ccc0ccc

HEJ, SLOVANE!

Hej, Slované, ještě naše slovancká řeč žije,
Dokud naše věrné srdce pro náš národ bije.
Žije, žije duch slovancký, bude žít na věky,
Hřm a peklo, marné vaše proti nám jsou vzteky!
Hřm a peklo, marné vaše proti nám jsou vzteky!

Jazyka dar svěřil nám Bůh, Bůh náš hromovládny,
Nesmí nám jej tedy vyrvat na tom světě žádný!
I nechať je tolik Němců, kolik čertů v peklo,
Bůh je s námi, kdo proti nám, toho Perun smete!
Bůh je s námi, kdo proti nám, toho Perun smete!

Svým přátelům a klientům, radostné prožití Vánočních svátků a mnoho zdraví a spokojenosti do Nového Roku 1959 přeje

J.Z. Krajzar, dentista,
41 Phillip St., tel. BU1000.

Výroční zpráva náčelnice.

Máme za sebou sokolský rok plný práce v tělocvičně i mimo ní. Rok naplněný prací a starostmi, ale také radostí a uspokojením.

Naše sokolská jednota pořádala během právě uplynulého roku řadu sokolských podniků. Na všech byly zúčastněny naše ženy a dorostenky, jiných se zúčastnily také žáčky.

Dva ryze sokolské podniky zanechaly v mé duši nezapomenutelné dojmy. Bylo to slavnostní sloužení a obnovení sokolské slibu v naší tělocvičně, kdy se členstvo naší jednoty poprvé sešlo v intimním bratrském a sesterském duchu ve známém prostředí za jiným účelem než cvičebním a při této příležitosti slavnostně a veřejně slíbilo věrnost sokolské myšlence. Pak to byla slavnost rozvinutí sokolského praporu naší jednoty - prvního sokolského praporu v Australii, při které příležitosti zacvičily ženy "Hold praporu".

K 7. březnu a 23. říjnu byla nacvičena prostná a tanečky. Oslavy Warratah festivalu se zúčastnily ženy, dorostenky a žákyně v důstojném počtu. Na Šibřinkách předvedly naše dorostenky scénu " Z pohádky do pohádky" a program "Mikulášské nadílky" pro děti, vyplnilo sokolské žactvo, žáci a žákyně rukou společnou a nerozdílnou. Naše děti nám ukázaly svými básničkami jaký udělaly pokrok v češtině a že námaha jejich učitelky nebyla marná. Na letošní mikulášskou nadílku přišlo spolu se sokolským žactvem asi sto dětí se svými rodiči.

Jak vidíte měli jsme mnoho práce a starostí, ale naše láska pro sokolskou věc nám pomohla zdolat všechny nesnáze a potíže.

Cvičební podmínky se postupně stávají nedostačující a nepřeháním řeknu-li, nemožnými. V pěkné cvičebně se tísní ženy a muži, dorostenky a dorostenci mezi kterými se někdy prohání žáci a žáčky a proto vítám rozhodnutí výboru, aby si naše jednota postavila vlastní sokolovnu. Do té doby, však než se tento sen uskuteční, leží před námi naléhavý problém nedostatečného cvičebního prostoru a nedostatek nářadí. Domnívám se, že příští výbor bude muset soustředit své úsilí na praktické vyřešení této otázky a dávám mu toto na vědomí jako nutný bod k řešení. Podle mého názoru a názoru jiných sester a bratří, měli bychom uvažovati o tom, zda-li by nebylo lépe, kdybychom se vrátili do Community Centre, kde dvě cvičebny (sice poloviční velikosti než tu kterou v přítomné době používáme ve Fort St.) dávají lepší možnost ke cvičení, protože bychom se mohli v nich podle potřeby střídát a tak lépe využít skrovného času.

Rada žen, dorostenek a žaček mají již cvičební úbory. Těm, které si je dosud neopatřily doporučuji, aby si je pořídily. Mezi cvičícími ženami panuje zdravý sokolský duch, vzájemné porozumění a skutečné sestersství. Dochází do cvičení s radostí a jsou naší jednotě zárukou zdárného rozvoje do další budoucnosti. Máme také několik sester, které nejsou sice české národnosti, ale cítí se mezi námi jako rodilé sokolky a máme je rády.

Statistiku uvádím zvlášť.

Na konec mé zprávy kladu si za svou sokolskou povinnost poděkovat všem sestřím za jejich pilnou docházku do cvičení, za jejich pomoc při pořádání všech sokolských podniků, za jejich spolupráci v tělocvičně a přeji vám sestry, dorostenky a žáčky a Tělocvičné jednotě Sokol Sydney mnoho zdaru a úspěchu do dalšího roku. Nazdar!

J. Křepelová, náčelnice.

ZE SOKOLA SYDNEY.

První výborová schůze nového výboru byla konána 23. prosince 1958 v klubovní místnosti Community Centre. Provedeny volby jednotlivých funkcionářů, kteří nebyli jmenovitě voleni valnou hromadou: matrikář - bude ponecháno v ref. br. pokladníkovi; kronikář-archivář: br. Kabát; hospodář: br. Coufal; zábavní odbor: br. Pestínský; knihovník: s. Záviská; správce stavebního fondu: br. Haramul.

Bratr starosta nastínil činnost jednoty pro příští funkční období - snažíme se tuto činnost zvětšit více než minulé období; bude pamatováno také na kulturní výchovu pořádáním přednášek a divadel. Bratr a sestra náčelní připraví podrobný program cvičební činnosti do příští schůze.

Ve cvičební činnosti bude pokračováno bez přerušení, přesto, že někteří členové jsou na vánočních prázdninách.

Příprava společných oslav 7. března a 28. října bude provedena za spolupráce s Čsl. národním sdružením. Nutno se soustřediti na zřízení divadelního souboru, neboť naše krajská obec české divadlo postrádá.

Výbor.

-0-

Výbor tělocvičné jednoty Sokol Sydney, zvolený 8. řádnou valnou hromadou, konanou dne 12. prosince 1958 v St. John's Presbyterian Church, Paddington:

starosta: Jan Křepela; I. místostarosta: Vojtěch Vávra; II. místostarosta: Vaclav Haramul; jednatel: Ing. Miroslav Doležal; administrativní jednatel: Dr. František Kříž; pokladník: Ladislav Macháček; vzdělávatel: nenašel se nikdo kdo by tu funkci přijal; náčelník: Dr. Bedřich Mikl; náčelnice: Jana Křepelová; sportovní referent: Mojmír Zachar; členové výboru: br. Oldřich Mařík; br. Bedřich Pestínský; br. Rudolf Mestek; br. Jan Mikl; br. Josef Cou-

fal; s. Božena Mesteková; br. Rudolf Tesař; br. Jaroslav Jansa; br. Hugo M. Kabát; s. Jarmila Coufalová; br. Ing. Ladislav Prokop; br. Vladimír Záviský.

Náhradníci: br. Jiří Vlažný; br. Stanislav Kucera; s. Milada Borysová; br. Bedřich Kabriel; s. Jarmila Záviská.

Revisoři účtů: br. Roman Hosák a br. Jaromír Čap.

Zástupci do Ústředí čsl. Sokolstva v zahraničí:

br. Vojtěch Vávra ze Sokola Sydney a br. J. Trávníček ze Sokola Adelaide. Oba bratři jsou osvědčeními sokolskými pracovníky. Bratr V. Vávra zastupoval australské Sokolstvo ve výboru Ústředí již v minulém dvouletém období. Členem předsednictva Ústředí v téže době byl bratr Marek ze sokolské jednoty Perth, který v polovině roku 1958 odcestoval do Ameriky.

- 0 -

Valná hromada schválila jednomyslně návrh odstupuujícího výboru, udělití bratru J. Vrkočovi, čestné členství za vzácné a mimořádné pochopení, které projevil ve věcech poslání a potřeb Sokola Sydney, když nečekaně a bez vyzvání provedl z d a r m a a ochotně veškerou uměleckou vyšívkovou práci na našem sokolském prapuru, který byl rozvinut při příležitosti oslav 28. října a 40ti letého trvání Československé republiky.

- 0 -

Hledáme vhodnou a lacinou klubovnu, kterou by výbor jednoty najmul - nejráději od krajana - v blízkosti City a kde by mohl umístít sokolskou knihovnu a dosavadní inventář, jakož i soustředit veškerou mimotělocvičnou činnost a podobně. Také Věstník by se tam dělal. ???

- 0 -

V pondělí dne 29. 12. 1958, během vánočních svátků se necvičilo. Avšak v pondělí dne 5. ledna 1959 se již cvičilo jako obvykle!

Vyzýváme opatovně členstvo, dorost a žactvo, aby si všichni, již nyní, opatřili příslušné cvičební úbory, aby v případě potřeby byl každý připraven k vystoupení!!!!!!

- 0 -

Valná hromada zaslala bratru dru. Hřebíkovi starostovi Československého Sokolstva v zahraničí, sokolskou zdravici.

- 0 -

Mr. Ramsey, exekutivní orgán australské tělovýchovy při ministerstvu školství, jeden z blízkých spolupracovníků Mr. Gordon Younga, nám přislíbil vybavit začátkem roku 1959 cvičebnu ve Fort Street, bradly, kruhy, šplhem a podobně. Naše cvičící členstvo uvítá tento přislíb s nadšením.

Prozatím není důvodu k pochybování. Kdyby však cvičebna nebyla vybavena náradím jak nám bylo slíbeno, budeme muset uvažovat o zakoupení některého náradí sami.

- 0 -

Příští Věstník vstupuje již do třetího roku svého vydávání. První číslo vyšlo v květnu 1957. Až dosud bylo každé číslo označeno pořadovým číslem od 1 až do 20, bez vyznačení ročníku. Počínaje lednovým číslem, Věstník bude opatřen číslem ročníku, to jest číslem 3, neboť to bude již třetí ročník a pořadovým číslem od jedné do dvanácti. Každý příští ročník pak bude obdobně číslován od 1 do 12.

- 0 -

Pro nedostatek místa bude statistika sestry náčelnice spolu se statistikou vedoucího žáků uveřejněna až v některém příštím čísle Věstníku.

- 0 -

Bratr náčelník připravuje výlet jednoty. Čas a místo bude vám včas sděleno.

- 0 -

POŘADOVÁ CVIČENÍ.

Základem úspěšné práce je u vědomělá kázeň. Jedním z tělovýchovných prostředků, jimiž vychováváme ke kázni, jsou pořadová cvičení. Umožňují nejen rychlé ovládnutí celků, ale pomáhají vést cvičence k pořádku, k sebeovládání a učí nutností podříditi se příkazům odpovědného vedoucího.

Za vzorné provádění pořadových cvičení zodpovídá vždy vedoucí, který svým vystupováním, kázní, důsledností a výkonem musí být ostatním cvičencům vzorem.

Povel vedoucího musí být jasné, důrazné a přesné. Pořadová cvičení použijeme v každé hodině hlavně na začátku a na konci cvičební hodiny.

Každý povel se skládá ze dvou částí: a) n á v ě š t í, b) v ý k o n n ě h o p o v e l u. Návěští, kterým naznačujeme co a jak se má vykonat, pronásíme zvolna, zřetelně a po krátké pomlce vydáme

v ý k o n n ý p o v e l, po jehož vyslovení se ihned zadaný cvik provede. Výkonný povel vyslovíme důrazně hlasitě a úsečně. Musí strhnout všechny cvičence k jednotnému provedení cviku.

Při vydávání povelů je velící tam, odkud může nejlépe velet a přehlédnout cvičence.

Při velení v nástupových a pochodových tvarech stojí vždy v pozoru!

Povinnosti cvičenců: Cvičenec musí znát své místo v útvaru, umět je klidně a rychle zaujmout a nemá-li stálé místo, nastupuje vždy podle velikosti. Za pohybu udržuje vyřízení, stanovené rozstupy a vzdálenosti a bez svolení nepouští své místo.

V útvaru nesmí mluvit, musí dávat pozor na rozkazy a povel vedoucího a rychle a přesně je provádět, aniž překáží druhým.

- 0 -